

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

E REV. br. 32/24

VRHOVNI SUD KOSOVA u veću sudija, Nenad Lazić predsednik veća, Beshir Islami i Zenel Leku članovi veća, u pravnoj stvari tužioca Kosovova ... .. sa sedištem u ... i direktora R. K., koje po punomoćju zastupa Ilirijana Osmani Seleqi, advokat iz Prištine, protiv tužene Opština Priština, koju po punomoćju zastupa Advokatsko udruženje Sejdiyu i Qerkini DOO sa sedištem u Prištini, po predmetu spora radi neosnovanog obogaćenja, odlučujući po reviziji tužene podnetoj protiv presude Privrednog suda Kosova-Drugostepeno odeljenje K.DH.SH II br. 64/23 od 19.01.2024. godine, u sednici veća održanoj dana 20.11.2024. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene podneta protiv presude Privrednog suda Kosova – Drugostepeno odeljenje K. DH. SH. II 64/23 od 19.01.2024. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Privrednog suda Kosova – Prvostepeno odeljenje – Departman za privredna pitanja KE br. 845/22 od 05.12.2022. godine, u stavu I izreke usvojen je kao u celosti osnovan tužbeni zahtev tužioca Kosova ... .. sa sedištem u ..., podnet dana 27.09.2012. godine, protiv tužene Opština Priština.

Stavom II izreke obavezana je tužena Opština Priština da na ime neosnovanog obogaćenja isplati tužiocu iznos od 145.183,99 evra sa zakonskom kamatom kao na sredstva deponovana kod banaka na Kosovu, bez namene, oročena preko godinu dana, koja se kamata ima računati od dana podnošenja tužbe 27.09.2012. godine, a u roku od 7 dana od dana prijema presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Stavom III izreke obavezana je tužena Opština Priština da tužiocu Kosova ... .. isplati troškove postupka u iznosu od 1.449,00 evra, u roku od 7 dana od dana prijema presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv ove presude tužena je uložila žalbu, a Privredni sud Kosova – Drugostepeno odeljenje je odlučujući po istoj našao da žalba nije osnovana, te ju je presudom K. DH. SH. II br. 64/23 od 19.01.2024. godine odbio, a presudu Privrednog suda Kosova – Prvostepeno odeljenje – Departman za privredna pitanja KE br. 854/22 od 05.12.2022. godine, potvrdio.

Protiv drugostepene, pravosnažne presude Privrednog suda Kosova, reviziju je u zakonskom roku podnela tužena, zbog bitnih povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom kao u reviziji.

Vrhovni sud Kosova je nakon proučavanja spisa predmeta i ocene revizijskih navoda, a u smislu člana 215. ZPP-a, našao:

Revizija nije osnovana.

Revizijom pobijana presuda nije zahvaćena bitnim povredama odredbi parničnog postupka na koje je revizijski sud dužan da pazi po službenoj dužnosti, a podnetom revizijom iako se na ovakve povrede ukazuje, ne precizira se koje su konkretne odredbe ZPP-a prekršene i u čemu se kršenje istih sastoji.

Prema podacima iz spisa predmeta utvrđuje se sledeće činjenično stanje:

Na osnovu ugovora zaključenog sa Kosovskom Agencijom Za Privatizaciju od 31.08.2006. godine, privatizovano je društveno preduzeće ... i osnovano je preduzeće Kosova ... .., ovde tužilac. Privatizacijom pomenutog preduzeća u imovinu tužioca su prešle i nepokretnosti čije je privatizovano društveno preduzeće bilo vlasnik. Nakon toga, tužena je obavezala tužioca na plaćanje duga na ime poreza na imovinu za vremenski period od 2002. do 2006. godine u iznosu od 145.183,90 evra. Tužilac je ovaj iznos platio dana 08.11.2007. godine.

Dakle, društveno preduzeće je bilo privatizovano 31.08.2006. godine, a sporna poreska obaveza se odnosi za period 2002. – 2006, godine, odnosno za vreme kada je navedeni privredni subjekt bio društveno preduzeće.

Pri ovakvom stanju činjenica, nižestepeni su sudovi našli da je tužbeni zahtev osnovan, te su isti usvojili i odlučili kako je napred navedeno. Nižestepeni su sudovi našli da je tužena, obavljajući funkciju organa javne vlasti, opteretila tužioca bez osnova na plaćanje poreske obaveze, koja je prema navodima Kosovske Agencije Za Privatizaciju već bila isplaćena putem nekoliko sukcesivnih uplata, i za koju obavezu, sem navedenog, tužilac i nije poreski obveznik, jer se ista obaveza odnosi na period pre privatizacije pomenutog preduzeća.

Stanovište nižestepениh sudova prihvatljivo je i za Vrhovni sud Kosova a iz sledećih razloga:

Nad privrednim subjektom koji je bio društveno preduzeće u likvidaciji, upravu je vršila Kosovska Agencija Za Privatizaciju u smislu u to vreme važeće UNMIK Uredbe 2005/18. Prilikom prodaje, odnosno privatizacije navedenog privrednog subjekta sačinjena je i izjava o prenosu sredstava i obaveza od 31.08.2006. godine, čiji su potpisnici Kosovska Agencija za privatizaciju, društveno preduzeće i novoosnovano privatno preduzeće, gde je u članu 4. tačka e. na izričit način navedeno da na novonastalo privatno preduzeće ne prelaze obaveze bivšeg društvenog preduzeća koje se odnose na plaćanje poreza na imovinu. U smislu navedenog, na nesumnjiv način proizilazi da je tužilac opterećen obavezom koja nije bila njegova, te da je istu i isplatio onako kako je definisano članom 210. primenjivog ZOO, te da je na tuženoj obaveza da u smislu istog člana zakona vrati ono što je stekla bez osnova.

Shodno navedenom, revizijski navodi koji se odnose na pogrešnu primenu materijalnog prava nisu osnovani.

Revizijski navod koji se odnosi na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, nije dozvoljen u smislu člana 214. stav 2. ZPP-a, te isti nije ni razmatran.

Na osnovu iznetog Vrhovni sud Kosova je našao da revizija nije osnovana, te je istu odbio i uz primenu člana 222. ZPP-a, odlučio kao u izreci.

VRHOVNI SUD KOSOVA
REV BR. 32/24 OD 20.11.2024.GOD.

PREDSEDNIK VEĆA – SUDIJA
Nenad Lazić